

VI. évfolyam 4. szám 1995. április

HÍRMONDÓ

KÖLTÉSZET NAPJA '95

A Balassi Bálint Asztaltársaság költő tagjainak verseiből

Hidasi József MÚZSÁMRA VÁRVA

Mondd

hol van az édes otthon
a melengető esték nyugalma
hites szobád szögletében
bársonyos arcod szőke mosolya
szemedben csillagfény pihen
lelked ablakára
gyöngyöző holdakat lehel
a félhomály
estétől hajnalig várlak
hogy jössz-e már
szellők szárnyán
a végtelen fátyla lebben
harangszó rejti lépésed titkait
mikor megérkezel fehér
tenyeredbe csókolom
átkéklő égboltom csillagképeit
harmatozó reményemből
versek nyílnak
mondd
hol van az édes otthon
ha nem nálad

Galajda Judit

AKI ELMENT

Tánított: ha leejtetted, csókold meg
a kenyeret.

Kókóváltelt éjszakákon Üveghegyre
vezetett.

Vércsék elől - pihegő gerlét

-kötényébe rejtett volna,

mégis szó nélkül kelt fel

pogácsát dagasztani az Útra.

Világámenő batyud könnyétől hiába ázott,

tiportál törvényt, dacból is sároztál

elefántcsonttornyot.

Akkori metsző, ostoba szóid

most visszatérő, vad bumerángok.

Szivárványos buboréka a világnak
csípi már a szemedet.

Mondanád:

Bocsáss meg, nem leszek rossz többé!
- de nincs kinek.

Marschalkó Zsolt

HUSZ JÁNOS A MÁGLYÁN

Nem tőlük félek én akik az ítéletet
kimondják ebben a
konceptiós perben
megbélyegeznek tudatlanul
elfogultan és ostobán
vagy csak a hecc kedvéért
mert hiszem hogy létezik
erkölcsi halál
s ők legalább a nevüket adják
ehhez a gyilkossághoz
és a hóhértól sem
aki teszi a dolgát aztán hazamegy
panaszkodik hogy sok a munka
hanem azoktól akik
- ó szent együgyűség -
csak egy ágat tesznek a máglyára
száraz rongydarabot
csak egy tollpíhét
és soha senki
nem vonja majd felelősségre
őket ezért a faágért
ezért a rongydarabért
ezért a tollpíhéért
hisz olyan apróság mind
élnék tovább büntelenségük tudatában
s most mégis azt látom hogy
mindaz ami körülöttem felcsap
és lobogó lánggal ég
mindezt a szemetet
ők hordták körém

Kadlót Ádám

MA NEM BESZÉLÜNK

ma nem beszélünk
többet a halálról
nyakunkon
a nem lehet
visszacsinálni

tehetetlensége
ma óvj meg
minket a rossztól
tündérsereg
varázslat
nélkül
csendesen

Paróczai Csaba
EPILÓGUS

a múlt éjszaka Veronában jártam
tépett ciprusok közt vitt
a városba az út
a szűk utcákat róva meg-megálltam
s úgy idéztem fel
az ifjú Montaguét
Rómeót s szép Júliáját
kik sosem éltek itt
s mégis ott az utcát járván
oly élőnek tudtam létük emlékeit
a nemlétező ház kertje
s az a legendás erkély
mind felém köszönt
áldott szép szerelmi szentély
s aztán nem érdekelt semmi
filológia jelentéstartalmak
drámai mélyrétegek
csak a szerelem a szenvedély
s hogy hatalma lehet-e
mindenek felett
s akkor ott hirtelen
nyirkos kriptarejteken
éreztem tudva tudtam
hogymindenem reménytelen
van ami túllendít a felkúszó halálon
túl a korlátokon köznapi határon
s hogy mindaz ami volt már nem is lényeges
mert elvenni megfosztani nem képes ez
a határ számomra nincs tovább
s szemfödőt fölhajtvá öleltem Júliát
csókolva ajkát a külvilág hamu lett
s maradtunk örökre ketten
én a Montague és ő a Capulet

A verseket válogatta: Paróczai Csaba

KÖZTÜNK ÉLNEK 4 .

NÉMETH JÁNOS ISTVÁN

• Németh János Istvánról sokan és sokfelé tudnak megyénkben, noha élete meglehetősen zárt kerek között, önmaga által szabott feltételeknek megfelelően zajlik. A Mikszáth Kiadó igazgatójaként sokszor látjuk Őt Tarjánban - szervez, tárgyal, általában rohan és siet -, vajon miért?

Ez is mutatja, hogy én már csak részben élek itt, Salgótarjánban. Munkám a megyéhez köt, hiszen a Kiadó adta feladatokat intézve a legkisebb településünket épp úgy munkahelyemül tudhatom mint a fővárost. Számomra tehát az ingázás életforma, nem is újkeletű. Gyermekkoromban bejáró voltam a soroksári zeneiskolába, majd a ráckevei gimnáziumba is minden nap órákat utaztam a HÉV-vel. Egerben a Tanárképző Főiskolán szinte állandóan úton voltunk vagy a kóruossal, vagy a Városi Szimfonikus Zenekarral. Éppen húsz évvel ezelőtt, Nógrád megyébe kerülve, először Nógrád és Rétság, majd Rétság és Salgótarján között utaztam évtizeden át nap mint nap. Jelenleg Budapest, Salgótarján és Horpács háromszögében élem az életemet: otthonom, munkám és szenvedélyeim meghatározottságában.

• Mennyire mondható következetesnek az az út, amely az énektanártól a könyvkiadóig ível az Ön életében?

Jómagam inkább szerencsésnek mondanám eddigi életutamat. A szülői indítás döntően meghatározó: anyai ágon kaptam a zene általános és mély szeretetét, apain az irodalom, a könyvek iránti ragaszkodást. Így talán érthető, hogy mindig örömmel töltött el az a munka, amit végezhettem. Persze, ha azt akartam, hogy akár énektanárként, akár népművelőként, akár kiadóként elfogadják azt amit csinálok, általában erre csak hosszú és kitartó munka után került sor. Így a korrekciókat mindig az újabb és újabb felkészülés is követte.

• Nem gondolja, hogy ezek a "korrekciók" sok időt is elvettek Öntől?

Nehéz utólag okosnak lenni. Ha őszinte akarok lenni, úgy azt kell, hogy mondjam, számomra ez a pálya így ahogy eddig alakult, egy szerves egység. Az idő pedig relatív tényező. Öt év alatt sikerült egy működő kiadót meghonosítani Nógrád megyében, amire a történészek egybehangzó véleménye szerint nem sok példa van közeli és távoli múltunkban. Márpedig ez az öt esztendő nem akármilyen korszaka volt életünknek.

• Ön minek tulajdonítja a Mikszáth Kiadó fokozatos megerősödését?

A számtalanul sok ok közül most kettőt emelnék ki. Nagyon fontos, hogy a Mikszáth Kiadó vállalat, tehát nem a költségvetés által eltartott intézmény. Ez a körülmény kikényszeríti az emberből, hogy képes legyen eligazodni a gazdasági és üzleti viszonyok dzsungelében, adott esetben dzsungelharcában. Különösen a kultúraelmélet felől érkező nem egy rossz iskola ez. A másik "ok" valójában számos olyan emberi kapcsolatban, személyiségben nyilvánul meg, akik munkájukkal, kézírataikkal, jelenlétükkel segítették a Mikszáth Kiadót, ismételten külön szerencsém, hogy legfontosabb segítőm, támogatóm e munkában, Csipka Rozália - aki kialakította és életképessé tette kiadónkban a nemzetiségi tankönyvek immár rendszeres megjelentetését -, feleségemként mindennapi életem gazdagítója, vigyázója is lett

• Úgy tűnik, hogy Ön mindennel nagyon elégedett, mindenben nagyon szerencsés. Kicsit legalábbis szokatlanul cseng a mai kulturális környezetben optimizmusa.

Erről természetesen szó sincsen. Amilyen gyönyörűek megyénk táji-környezeti adottságai, vonzó és megtartó történelme, legalább annyira csúcstól dönt az. az intrikus képesség (hogy ezúttal más kifejezést ne használjak), mely tájainkon beárnyékol minden értelmes törekvést, duplán veszélyeztet minden kezdeményezést. Ki-ki felidézheti magában a négyszemközti, vagy baráti beszélgetések példatárait. Noha egyre nehezebben viselem az emberi kicsinyességet, mégsem hiszem azt, hogy ebből fe-

lénk, Nógrádban több jutott volna. Legfeljebb csak úgy tűnik. Persze azt sem hiszem el, amit oly sokan és nagy kedvvel állítanak, hogy aki csak teheti, megy ebből a megyéből, teljes életművek bizonyítják ezen állítás hamisságát. Jómagam csak szeretném, ha munkám, a Mikszáth Kiadó is nyomna a lokalitás serpenyőjében.

- Mi az, amire a legbüszkébb?

Nyilván a munkámmal kapcsolatosan. Azt hiszem ezúttal nem közhely, ha azt mondom, legközelebbi könyvünkre. A Nógrádi Műemlékek című kötetről van szó, amit az előfizetések alapján hál'Istennek nem kell bemutatni az olvasóknak, igazi könyvheti siker lesz. Ez a munka is az itt élők értelmes munkájának igazát bizonyítja.

- Mit szeretne elérni?

Úgy gondolom a Mikszáth Kiadó birtokában van a mai élő irodalom egyik legértékesebb kortárs kézírata. Irodalom, zene, költészet ritka becses ötvözete, mely műveltségünknek, emberségünknek fontos munkái közé fog tartozni. Egyelőre a szerző és cím legyen titok. Ha minden úgy alakul, ahogy szeretnénk, e kivételes könyv karácsonyig, a Mikszáth Kiadó 40. köteteként olvasóink kezében lesz. Ezt szeretném konkrétan. Kicsit általánosságban pedig azt, ha mind több ember részese lenne annak a boldogságnak, amit az örömmel végzett munka harmóniája képes adni. Ha mind többen azt csinálhatnák nap mint nap, amit szeretnek, és amihez talán értenek is valamennyit. Miután én ennek részese lehetek, jó lenne, ha nem változnának meg életem alapviszonyai.

RÉGI SALGÓTARJÁNI BIBLIOTÉKÁK

A Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű Rt.

Acélgvári Felügyelő és

Munkás Személyzet Olvasóegyletének

könyvtára II.

Az első világháborút és a forradalmak időszakát követően a határvárossá vált Salgótarjánba katonaság és csendőrség települt, melyeknek ideiglenes elhelyezéséhez igénybe vették a városi és társulati iskolák, egyletek termeit.

1922-ben a Salgótarjáni Acélgvár vezetése levélben fordult a polgármesteri hivatalhoz a munkásolvató helyiségeinek minél gyorsabb használatba vétele ügyében: "A mai időben különösen nagy hangsúlyt helyezünk arra, hogy a munkásságnak megfelelő otthont nyújthassunk... A munkás-olvasókörön belül zenekar és dalárda is működik, melynek mind feladata a munkásságot nemzeti, hazafias szellemben együtt tartani és ezen szellemet ápolni." Az érveket a rendezett tanácsú város polgármesteri hivatala elfogadta és az olvasó termeiből 1924 januárjában a csendőriskolát elhelyezte.

A nehéz viszonyok ellenére a könyvtár működött, Wabrosch Béla adatai szerint az 1920-as évek elején a kölcsönzés némi hullámvázás ellenére folytatódott. A könyvtár gyarapítása viszont stagnált, kedvező fordulat csak az 1920-as évek második felében következett be. A fennmaradt adatok szerint 1926-ban a korábbi 13 hírlap és folyóirat helyett 10 járt az egyleti könyvtárba: Nemzeti Újság, Új Nemzedék, A Munka, Ózdi Nemzeti újság. Művezetők Lapja, Vasárnapi Újság, Vasárnapi Könyv, Magyar Dal, Kolozsvári Magyar Dal, Magyar Iparművészet.

1935-ben a sajtótermékek száma 20-ra nőtt, az egylet tagsága új sajtótermékekhez is hozzájutott: Magyarország, 8 órai Újság, Nemzeti Sport, Nemzeti Figyelő, Igazság, Tolnai Világ Lapja, Új Idők, Képes Krónika, Magyar Rendőr, Külpolitikai Szemle, Természettudományi Közlöny.

A könyvtár állománya az 1920-as évek stagnálása illetve a természetes kopás miatt némileg visszaesett, azonban az 1930-as években már a gyors gyarapodás a jellemző. Vertich József Az első tarjáni bibliotéka c. díjnyertes pályamunkájában az 1939-es évben 3931, az 1941-es évben 4249 kötetről számol be.

Az olvasóegylet könyvtárának munkáját messzemenően meghatározták azok a könyvtárosok, akik több éven keresztül, egyre több tapasztalatra szert téve végezték munkájukat. 1912-1928 között Braun Miklós, 1929-1939 között Lizsnyánszky Antal, majd 1939-ben Vertich József töltötte be ezt a tisztséget.

A gyarapítást ők végezték kikérve az egyleti elnök, alelnök véleményét is. A könyvtáros gyarapító munkáját segítették a Diárium, a Literatúra majd a Magyar Kultúra és Irodalomtörténeti Közlemények c. sajtótermékek és az 1930-as évek végén rendszeresített "kivánság-füzet".

A könyvtár könyvállománya hosszú ideig alfabetikus sorrendben volt elhelyezve a könyvtárban, majd Lizsnyánszky Antal négy csoportot alakított ki: szépirodalom, drámairodalom, díszes kivitelű művek és a német nyelvű kötelek.

Az olvasók "szabadpolc"-rendszer hiányában "Tartalomjegyzékből" tájékozódhattak vagy a könyvtárostól kérhettek felvilágosítást. 1939 nyarán Vertich József vezetésével, kéthónapos munkával bevezették a Dewey-féle osztályozást, egyszerűsítették a kölcsönzés-nyilvántartást.

Vertich József és kollégái összeállítottak egy belső könyvtári szabályzatot, amely fontos könyvtárosi tudnivalókat és gyakorlati útmutatásokat tartalmazott az alábbi fejezetcímekkel:

"1. Könyvek, azok rendje, állapota

2. Könyvforgalom. Kiadás, berakás, olvasófüzet

3. Könyvforgalmi adatok, statisztika

4. A jó könyvtáros

5. Csináljunk propagandát a könyvtárnak." Az 1930-as évek végén a könyvtár átköltözött egy az acélgyár költségén átalakított lakóházba, ahol 4942 pengő költséggel két-szobányi könyvtári helyiséget alakítottak ki. A padlózat 70 centis lesüllyesztése azonban vizesedést okozott, így a könyvtár ismét költözött. A háborús évek, a katonaság betelepítése az egylet épületébe nehezítette a könyvtár helyzetét. Ennek ellenére a könyvtárosok már szabadpolcon helyezték el a könyveket és kialakították a helyben olvasás lehetőségét is.

/Bódi Györgyné/

GYEREKEKNEK

Védett természeti értékeink

Cserteri vároldal (Hasznos)

A Cserteri vároldal mintegy 3 hektáros területen védett. A vadvirágos domboldal, a természetes sziklakertnek tekinthető dombtető, a történelmi és tájképi értékkel párosulva, igazán szép és tartalmas bújázkodásra, ismeretszerzésre ad lehetőséget minden természetkedvelőnek, de a rajta csak áthaladó turistáknak is érdemes néhány percnyi pihenőt tartaniuk a dombtetőn.

A várhegy növényvilága a sziklagyepek és a sztyepprétek jellegzetes fajait foglalja magába.

Jellemző pázsitfűvei a barázdált csenkesz, a réti perje és a kék perje.

Legjobban a Pásztórály Galyatetőre vezető útról közelíthető meg Hasznos határában.

Irodalom: Nógrád megye védett természeti értékei. 1989.

/Várkonyi Istvánné/

Áprilisban született

ANDERSEN, HANS CHRISTIAN

(Odense, 1805. április 2. - Koppenhága, 1875. augusztus 6.)

Világhírű dán meseköltő és író. A dán irodalom világszerte legismertebb alakja. Művelt csizmadia és vallásos parasztlány házasságából született. Dickensi hányattatású gyermekkor volt: szegényház, szövődéi, dohánygyári, patikai munka, színpadi éneklés és tánc voltak legfontosabb állomásai, míg végre híres ismerősei segítségével iskolához és utazáshoz jutott. Évekig élt külföldön, beutazta szinte egész Európát, megfordult Magyarországon, járt Ázsiában és Afrikában is. 1855-ben jelent meg Mesék gyermekeknek című műve, amely világszerte ismertté tette nevét. Egyéb regényei és novellái is értékesek, de meséi a legkiválóbbak. Hatása alól egyetlen meseíró sem tudta magát kivonni, meséit szinte minden európai nyelvre lefordították, több kiadásban magyarul is megjelentek.

/Várkonyi Istvánné/

HÚSVÉT (magyar népköltés)

Jó reggelt, jó reggelt,
kedves liliomszál,
megöntözlek rózsavízzel,
hogy ne hervadozzál.
Kerek erdőn jártam,
piros tojást láttam, bárány húzta rengő kocsin,
mindjárt ide szálltam.
Nesze hát rózsavíz,
gyöngyöm, gyöngyvirágom,
hol a tojás, piros tojás,
tarisznyámba várom.

REJTVÉNY

Egy kérdés - három válasz. Melyik a helyes? Karikázd be!

1. Mi a papaja?
 - a/ Trópusi gyümölcs
 - b/ Papagáj
 - c/ A mikrofon egyik része
2. Ki vagy mi a lunátikus?
 - a/ Kollégiumi bentlakó diák
 - b/ Alvajáró, holdkóros
 - c/ Görög betű
3. Mi a lamella?
 - a/ Afrikai vadállat
 - b/ Apró tengeri hal
 - c/ Vékony lemez
4. Mi az áloe?
 - a/ Liliomfajta
 - b/ Alumíniumötvözet
 - c/ Diadalkiáltás

A rejtvény megfejtéséhez használd: Bakos Ferenc: Idegen szavak és kifejezések kéziszótárát!

Beküldési határidő: április 20.

A márciusi rejtvény helyes megfejtése:

1. A szabadság többet ér a jómódnál.
2. Ritkán éri az embert kivételes szerencse.
3. Ha valamit el akar érní vagy meg akar szerezni az ember, a kudarc kockázatát is vállalnia kell.
4. A madarat hangjáról az embert beszédéről ismerik fel.
5. Mindenre jellemző az, hogy kivel barátkozik.

Könyvjutalmat nyert:

Bador Katalin, Szuha, Kossuth út 20.

Hajdara Gábor, Salgótarján, Déryné u. 5.

Kőnig Helga, Salgótarján, Szécsényi út 23.

OLVASÓINK ÍRTÁK

A szép mosolyért

1994 az "Egészséges száj éve" volt. Ebből az alkalomból a novemberi fogászati hónapon a Megyei Gyermekfogászati Prevenációs Bizottság egy pályázatot írt ki "A szép mosolyért" címmel általános iskolák és óvodák részére. A felhívásra 17 iskola és egy óvoda jelentkezett. A gyerekek több mint 100 rajzot és plakátot küldtek, de érkeztek vetélkedő-forgatókönyvek, versek és fotók is.

A kis alkotásokból készült kiállítás a Balassi Bálint Könyvtárban, melyet március 7-én nyitottak meg. Ezen a pályázók, tanáraik, szüleik és persze a kíváncsiskodók vettek részt. A kiállítást a könyvtár igazgatója, Fehér Miklós nyitotta meg, majd a Prevenációs Bizottság képviselője, Végheő Tamás szólt a kicsikhez és nagyokhoz. Szavai komoly mondandója ellenére is kedvesek, játékosak, a gyerekek számára is érthetőek voltak. Beszélt arról, hogy életünket a magunk és felnőtt környezetünk által kialakított szokások alakítják, majd a művek értékelése következett.

Nagyon sokszínű, sokrétű, egyéni ötletekben gazdag pályamunkák érkeztek, minden korosztály, mindenféle eszközzel dolgozott. A zsűri nehéz feladat előtt állt, de a lehető legigazságosabb ítéletet hozta: mindenki nyert. Minden pályázó kapott ajándékot, és iskolájának, óvodájának is hazavihetett egy plakátsorozatot és egy videokazettát. A díjátadást kicsit ijedten fogadták a legkisebbek, de a végén

már bátor, büszke kis arcukkal álltak előttünk. Aztán a gyerekek örömeire egy mesefilm következett. A helyes fogápolásról szólt, úgyhogy mindenki ellenőrizhette, hogy az ő fogmosása mennyire tökéletes. Majd egészséges ételekkel, tejjel, gyümölccsel, pogácsával, rostoslével kínálták a jelenlévőket. Ezt a sok finomságot és az ajándékokat a következő cégek támogatásának köszönheték: Avonmore, Gastrolanc Kft, ANTSZ, Agro Vita-Coop Kft, Centrum Áruház.

A Balassi Bálint Könyvtár gyakran ad otthont különböző gyermekkiállításoknak is. A gyerekek gondolkodása, felfogása, egyéni ötletviláguk gazdagsága mindig élménnyé teszi az ilyen rendezvényeket.

ZVARA ENIKŐ

III. oszt tanuló

Táncsics Mihály Közgazdasági

és Kereskedelmi Szakközépiskola

KÖLTÉSNET NAPI
ELŐZETES:

PÓDIUMELŐADÁS

a KASSAI THÁLIA SZÍNHÁZ
művészeinek közreműködésével
VERSEK ÉS KÉPEK
JÓZSEF ATTILA ÉS ILLYÉS GYULA
KÖLTÉSNETÉBŐL címmel
1995. április 6., 18 óra
Balassi Bálint Könyvtár
Jegyek ára: 140,- Ft
Diákoknak, nyugdíjasoknak: 100,- Ft
A ZSÁKSZÍNHÁZI BÉRLETEK
április 6-ra érvényesek!

KÖLTÉSNET NAPJA '95
Április 11.

PROGRAM:

14.00 "Mindenik embernek a lelkében dal van"
című versíró pályázat értékelése.
Helye: a gyermekkönyvtár
A pályázatot értékeli: Pál József író, a Palócföld főszerkesztője
A díjakat átadja: Fehér Miklós a könyvtár igazgatója
15.00 PARNASSZUS
Televíziós irodalmi vetélkedő élőben
Vezeti: Turczi István író, költő, műfordító, az MTV munkatársa
Házigazda: Zsibói Béla, a Palócföld főszerkesztő-helyettese
Nyereményözőn kicsiknek és nagyoknak!
16.30 Ünnepi megemlékezés
a József Attila Művelődési Központ névadójának domborműve előtt
Beszédet mond: Eörsi István író, költő, műfordító
Közreműködik: a Metrum versmondó kör
Varga Imre Radnóti-szobrának megkoszorúzása
17.15 Ünnepi író-olvasó találkozó, ankét
Vendégünk:
a Pesti Szalon Könyvkiadó és szerzői köre
Bernáth István igazgató
Csiki László író, költő
Eörsi István költő
Háy János író, költő
Károlyi Csaba író, költő
Kőrössi P. József költő, a kiadó munkatársa
Házigazda:
Pál József a Palócföld főszerkesztője

A helyszínen könyvvásárlási lehetőség, valamint minden résztvevőnek a városi önkormányzat ajándéka!

"KOJAK"

április 7-én 18 órától

JAN GARBAREK:

All those born with wings

április 28-án 18 órától

JOHN ABERCROMBIE:

Characters

SCOTT HAMILTON:

Race Point

ZENEI REJTVÉNY

1. Mi a tokkáta?
2. Kik voltak a trubadúrok?
3. Mi a "hallgató"?
4. Mi a különbség a népdal és a műdal között?
5. Ki volt a zenetörténet egyik leggrandiózusabb alakja, aki egyben húsz gyermek atyja volt?
6. Melyik kontinensről származik a cimbalom?
7. Hány tételből áll a szimfónia általában?
8. Soroljon fel három jellegzetesen indián hangszert!
9. Mi a rekviem?
10. Ki a Péter és a Farkas c. mű szerzője?

A márciusi zenei rejtvény megfejtése

1. Albert Schweitzer
2. Egressy Galambos Benjámin
3. Goldmark Károly
4. Arezzói Guido
5. Az adott mű a szerzőnek hányadik alkotása
6. Ismeretlen tömegsírban
7. Az önkényuralom miatt 1940-ben
8. Rövid, szaggatott előadásmód
9. Velence, 1637-ben
10. Fischer Anny, Kocsis Zoltán, Cziffra György, stb.

ÚJ KIADVÁNYUNK

A Balassi Bálint Könyvtár megjelentette a Nógrád megyei helyismereti öröknaptárat. A kötet a naptári év beosztásának megfelelően tárja az olvasó elé a Nógrád megye történetére (társadalmára, gazdaságára, politikai, irodalmi és művészeti életére) vonatkozó eseményeket a honfoglalás korától napjainkig.

A több mint ezer dátum, esemény felsorolása természetesen nem jelent teljességet. A kötet szerkesztője - Bódi Györgyné - elhagyta a nem teljes értékű dátumokat, a különböző forrásokban fellelhető, de egymásnak ellentmondó adatokat. Azt gondoljuk, hogy az öröknaptár közhasznú információ-

tárként jó szolgálatot tesz az oktató-nevelő munkában, s szívesen forgatják majd az amatőr és hivatásos kutatók is. A kötet könyvtárunkban megvásárolható. Ára: 600,- Ft (ÁFA-val)
/Oroszné Katona Anna/

KEDVES OLVASÓINK!

Hírmondónk utolsó előtti számát vehették most kézbe. Költségvetésünk szűkös volta arra kényszerít bennünket, hogy lapunk kiadását - előre nem látható ideig, de ebben az esztendőben mindenképp - szüneteltessük. Már ezt a számot sem tudtuk volna megjelentetni, ha a MIKSZÁTH KIADÓ nem siet segítségünkre, felvállalva az áprilisi és egy összevont május-júniusi - május közepén megjelenő Ünnepi Könyvheti - szám kiadásának költségeit. Köszönet érte! Csak remélni tudjuk, hogy ez a kényszerű szünet nem lesz hosszú s 1996-ban ismét jelentkezhetünk.

Oroszné Katona Anna
felelős szerkesztő

